

Es publica un manual de senyalització de camins que connectarà en xarxa el territori català

Aquest manual estableix el model de senyalització de camins per a la mobilitat no motoritzada que es vol implementar a Catalunya.

La senyalització de camins permet el desenvolupament de productes turístics vinculats al territori; és una eina que contribueix a la sensació de seguretat del vianant; marca la traça per on ha de passar el flux de vianants, contribuint així a la sostenibilitat del territori i evitant la degradació del paisatge; i beneficia tant els visitants com els residents, tot relligant el territori.

Per això la [Direcció General de Turisme](#) (DGT) ha publicat per primera vegada un [Manual de senyalització de camins per a la mobilitat no motoritzada](#) que estableix el model de senyalització que es vol implementar a Catalunya.

Segons Octavi Bono, director general de Turisme, «aquest manual encaixa totalment en els plantejaments del Pla Estratègic de Turisme de Catalunya, ja que és la base per a la creació d'un tipus d'experiència amb personalitat pròpia, adreçada a un públic conscient de la repercussió social i ambiental de la seva activitat». Bono ha afegit que disposar d'una xarxa de camins totalment senyalitzats «contribueix a la desestacionalització, diversificació i desconcentració de l'oferta turística i també facilita la creació de millors productes turístics que provoquin més despesa per part dels visitants».

En l'actualitat no existeix un model de senyalització consensuat a nivell internacional. Hi ha dos models força estesos que conviuen: el d'itineraris i excursions, que no estableix relacions entre els diferents camins, i el de camins en xarxa, interconnectats per nodes (indrets o poblacions rellevants que actuen com a punts de creuament), que permet la coexistència amb petits i grans itineraris. Aquest últim és el model del manual impulsat per la DGT, i ja es troba implementat a diversos països europeus com Anglaterra, Gales i Suïssa, i des del 2002 en algunes comarques de Catalunya.

L'elecció d'aquest model s'ha fet per:

- Assegurar la connectivitat del territori per a usuaris no motoritzats.
- Afavorir les pràctiques per al lleure i la cultura de residents i visitants, que siguin la base per al desenvolupament d'activitats econòmiques locals.
- Facilitar la mobilitat quotidiana.
- Contribuir a l'ordenació de l'accés motoritzat i no motoritzat al medi rural i espais naturals.
- Contribuir a valorar els camins històrics i tradicionals i el patrimoni associat.
- Contribuir al coneixement, la conservació i la defensa dels camins públics.

El manual fa una reflexió sobre els conceptes de la senyalització en el medi rural, estudia els sistemes emprats per països veïns, i fa una proposta de model integrador i d'avantguarda per a Catalunya.

També inclou una descripció detallada dels tipus de senyals a utilitzar, les mides, continguts i colors de cadascuna d'elles, la ubicació de cada tipus de senyal, i els materials més adients per a la seva confecció i manteniment.

Per què és important aquest manual?

Gràcies al món excursionista, Catalunya compta amb uns 4.500 km de senders de Gran Recorregut homologats (GR) i una extensió també important d'itineraris de petit recorregut.

L'increment important de l'ús de camins amb finalitats de lleure i turisme genera noves necessitats a les que cal cercar resposta. Una senyalització desorganitzada pot arribar a crear una certa confusió en els usuaris i a contaminar el paisatge.

La senyalització de camins en xarxa és important perquè:

- Permet el desenvolupament de productes turístics vinculats al territori.
- És una eina que contribueix a la sensació de seguretat del vianant.
- Marca la traça per on ha de passar el flux de vianants, contribuint així a la sostenibilitat del territori i evitant la degradació del paisatge.
- Beneficia tant els visitants com els residents amb la ferma voluntat de servir a la societat.